

Beatificant

Dll, 14/10/2013 per Jordi Llisterra...

[Laeto animo](#)

A mi ja em perdonaran però ha estat **una mica esgotador**. Abans de l'acte de beatificació el tema era la data del 13 d'octubre, massa proper al 12, que certament no va ser un encert. Com que finalment el tema de la Hispanitat no va distorsionar la cerimònia presidida per una imatge de la Mare de Déu de Montserrat, va ser **el tema del perdó** que havia de demanar l'Església.

I dic que ha estat esgotador perquè si en aquest tema hi ha part de raons, massa vegades s'ha plantejant **des d'un laïcisme tronat, fins i tot des de dins de l'Església**.

És a dir: es clar que l'Església espanyola hauria de reconèixer més explícitament la seva convivència amb un règim totalitari com el franquisme. És el que va oblidar el cardenal **Angelo Amato** [en la homilia](#) del diumenge. **Si volia parlar explícitament de les desgràcies que van causar els totalitarismes a Espanya durant el segle XX, havia de parlar de tots**, també dels totalitarismes que va beneir bona part de la jerarquia espanyola. Però l'eclipse d'aquesta part de la història és un error que jo no atribuiria a l'italià Amato, sinó als sectors de l'Església espanyola que han explicat a Amato la història d'aquest país. Oblidant, per exemple, que **el totalitarisme feixista també el va patir un sector de l'Església**, especialment a Catalunya, que després de ser perseguits per catòlics, van ser perseguits per catalanistes o per demòcrates.

La [conferència](#) d'**Andrea Riccardi** de divendres, dins dels actes de la beatificacions, anava amb aquesta línia. Que el perdó mai es demana ni es dona en excés. També molt recomanable, com sempre, [la reflexió](#) de **Francesc Torralba**. Dues aportacions que, sobretot pel to, descriuen perfectament l'actitud d'[algunes crítiques](#) que ha rebut la beatificació.

I es que tan certa és la crítica que es pot fer a l'Església, com que el reconeixent d'uns màrtirs durant els anys 30 no resta res al reconeixement d'altres víctimes. I que **no cal que cada vegada que l'Església organitza alguna cosa treure la llista de greuges contra la institució eclesial**. Jo també en tindria uns quants. Perquè francament, la llista d'arguments d'algunes de les plataformes que s'han oposat a les beatificacions, són més una llista de tòpics que altra cosa. Sobretot, perquè reflecteix l'Església de fa 50 anys o més, però no la d'avui. I menys la realitat majoritària de l'Església catalana. L'arquebisbe **Joan Enric Vives** també ho explicava [bé diumenge](#).

Per exemple, crida l'atenció la [proclama laicista](#) des de Comissions Obreres de Tarragona, que **sembla oblidar que el sindicat es va fundar precisament en una parròquia** (que a més era la meva quan jo era nen). Aquesta [plataforma](#), va tenir el seu minut de glòria en el [TN de dissabte](#), ja que incomprendiblement la manifestació d'uns pocs centenars de persones va omplir més temps que les dues representacions de la Passió de Sant Fructuós al Tarraco Arena, realitzades per **un col·lectiu de voluntaris més nombrós que els que es manifestaven**, i que va aplegar més de 3.000 persones en cada sessió.

I crec que era notícia ben rellevant, i **també va passar desapercibuda**, és que

les poques desenes de persones que es van concentrar dijous davant de l'arquebisbat de Tarragona protestant per les beatificacions, van ser rebuts sense cap problema per l'arquebisbe **Jaume Pujol** (que mereixia tot un altre article per parlar de com ha patit aquests dies). Visita que va [quedar recollida](#) en la **web oficial** de l'arquebisbat.

Resumint, que **des de dins de l'Església** màxima exigència en el reconeixement dels nostres pecats i màximes consideracions als qui s'ha sentit agreujats, i amb raó, per actituds i accions de la institució. I ja he dit amb el que crec que no s'havia afinat prou. Però **des de fora tampoc cal que tot el dia se'ns digui que no pot fer l'Església.**

Moltes vegades tot plegat em deixa la mateixa impressió que quan els qui s'escandalitzaven pels costos de seguretat de la Via Catalana, després no preguntaven pels costos de les mobilitzacions del 12 d'octubre. O dels qui s'escandalitzen pels costos dels actes religiosos però mai diuen res dels esportius. Són només **arguments simples per a titulars** però que només serveixen per agitar la pròpia colla i posar el dit a l'ull dels altres.